

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ' 780

Ιδιοκτήτης—Διοικητής κ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

Πέμπτη 18 Οκτωβρίου 1931

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΝΟΤΗ ΜΠΟΤΣΑΡΗ ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η έλευσις ένταύθα του άγροτικού γεροντιστά κ. Μυλωνά, συνοδευόμενου υπό του έπίσης άγροτικού γεροντιστά κ. Σπ. Χασιώτη, και ή πρό πολλού διαδοθείσα έλευσις του πολιτευτού κ. Άλεξ. Δ. Μελά, έταράξαν τους κύκλους των Βενιζελικών, και έστάλη εθύς άμέσως ένταύθα ό τέως Υπουργός των Ναυτικών βουλευτής Ιωαννίνων κ. Δημ. Νότη Μπότσαρης, άρχηγος του έν τω Νομώ Ιωαννίνων βενιζελικού βουλευτικού συγκροτήματος, το μέν διαναχάλασση την έντύπωσιν, ή παρήγαγον εις τον Ήπειρωτικόν Δαυθ' άνα τον Νομόν Ιωαννινών περιόδεται και αγοράσεις των προηγμένων αυτού πολιτευομένων κ. κ. Μελά και Μυλωνά, τό όα διά έναρξιν το καταπιπτικος βενιζελικόν αίτημα του Δαυθ' τουτού, και έληθύς ήτι ό μόνος άνδραγαγίας προς τούτο ό κ. Μπότσαρης, και λόγω του άτομικού και προοικτικού του γυήθρου, και λόγω της μητορικής του δεινότητος, και λόγω της ευστροφίας του πνυμάτός του, αλλά προ πάντων λόγω της μεγύλης του Ήπειρωτικής κινήσεως, καυ' όν χρόνον διοικούσε τό Ύπουργείον των Ναυτικών.

Τον κ. Μπότσαρη, κατελύοντες άποσχήσαν εις την Ήγουμενίσαν ό ένταύθα βουλευται κ. κ. Γ. Καλουτή, Κων. Κατασάμας και ό παρρησιόμων τοιούτος κ. Σταυρ. Δον. Αιτωρόπουλος, άλλα πολλά περιστάσιμα έμείωσαν τον Βενιζελισμόν του Δαυθ' και την παρ' αὐτῷ θέσιν του κ. Μπότσαρη, και κυρίως από του έγνωσθη δια του δημοσιογραφικού οργάνου του Βενιζελικού ένταύθα δόματος «Δήρυκος» του κ. Δ. Πανιοτή, ότι ούχι ό κ. Μπότσαρης, αλλά άλλος προχερίζει ταίς αρχηγος αυτού, ό κ. Σπ. Μ. Σίμος, ό πασιγώτος Δουβητούρας, ό όποιος έχασε πάσαν συμπάθειαν παρ' αὐτῷ Δ. Φ. άν είχε ποτε τοιαύτην, άπό του έγνωσθη, εις βάρος του, ή λέξις λουρητούμα. Όλος ό Κόσμος σημερον έν Ηπειρώ, όπως και έν ήπειρωτή Έλλάδι, αλλά περισσότερον έν Ηπειρώ λόγω της ένταύθα γέννησεως του κ. Σίμου γνωρίζει την ιστορίαν της Δουβητούρας, και όν ύπαρχει Ήπειρωτης ό όποιος όν κάμνει χρῆσιν της λέξεως ταύτης, έπί άθεμικών σκοπών.

Είναι άληθές ότι και ό κ. Μπότσαρης ύπεσεν εις άρχαία πολιτικά έφάλματα: Ιον διότι υπερέστησε τους άλλους φρουδαρχάς των Φιλιατών Ντεμάδες και Σατ'κάδες, κατορθώσας ν' άποσπάση έκ του Δημοσίου Ταμείου ύπερ αυτών ό έκατομύρια δραχμών, τον, διότι έδημιούργησε την έπανέντασιν των Σιαμετιών της Παραμυθίας προς όφελος των Τουρκοσιάμηδων και ζημιάν των χριστιανών καλλιεργητών, τον διότι, φορτώσας τον Νομόν Ιωαννίνων με πολλές όδινάς γραμμάς, αϊ όποίαι εύρίσκονται εις τό Α τινές δε ούτε και εις τό Α άκόμα, παρημέλησε άλλα ζητήματα, ούσιαιωδέστερα. τον διότι, εύχαριστηθείς έκ της άρεσως της έμπιστοσύνης του Βενιζέλου από τον τέως Γενικόν Διοικητήν, κ. Αχ. Καλεσσαν, ήνεχθη τον διαρισμόν ως Γενικού Διοικητού του βουλευτικού Φλωρίνης κ. Γ. Μόδη, ό όποιος, έξ άπειρίας ή ύθεν έλσπουδίας προσεβίβασε τον έμπορικόν έσοδον του Νομού Ιωαννίνων, συνεχίζον έσφαλμένην πολιτικήν αυτού όν διότι προετίμησε την όδόν Ιωαννίνων-Καλαμπάκας, από την όδόν Ιωαννίνων-Γρεβενών. τον διότι προσέλαβε συνεργάτας του έν τῷ ένταύθα βουλευτικῷ και γεροντιστικῷ συγκροτήματι, έκτός όλιγίστων έξαιρέσεων, άνθρώπους κατωτάτης αξίας. τον διότι άφήκε μιάν όλόκληρον έπαρχίαν, την των Φιλιατών νά την χειρίζεται ένας κανόδοξος νέος, γενόμενος όργανον μιας όμάδος έπιτηδείων, όστις άφάνισεν αὐτήν εις τους φόρους όδοποιίας. (Ύπάρχουν και άλλα, τά όποία παραλείπομεν)

Δι' όλους αυτούς τους λόγους, και προπάντων διότι ό Διός είδε διαψευδομένας τάς έλπίδας του έκ της έλευσεως του Βενιζέλου εις την Άρχήν, ό Βενιζελισμός κατέρρευσε εύτυχώς και καταρρέει και έν Ηπειρώ, ήτις έθεωρείτο Μέκκα του Βενιζελισμού. Ό κ. Μπότσαρης γνωρίζει παντός άλλου καλείτερον την κοτάπτωσιν του Βενιζελισμού έν Ηπειρώ, διότι είναι εύφυής και δραστήριος άνθρώπος. Γνωρίζει ό κ. Μπότσαρης ότι δεν του έγινεν έποδοχή έν Ήγουμενίστῃ, διότι ό Γενικός Διοικητής Ηπείρου, έλυσε τό ζήτημα των 50 πτωχών παραγκυύχων ύπερ των λαμπλούτων Πιτούληδων, γνωρίζει ότι πέραςσε πολυκάκα έν Παραμυθία, διότι έφηγο, άν μή συνείργησε, νά άνναθεωρηθή ύπερ των άλβανοκομμεθανών κτηματιών, ή απελλοτρίσεως των Σιαμετιών, γνωρίζει ότι δεν έγινε το έγκαρδίως δεκτός έν Ιωαννίνους, διότι έβραλε με τονδήμαρχον, και με τον Πρόεδρον του Έμπορικού Συλλόγου, τά δα ήδη ψηφίσματα, τά όποία έγέγοντο έν Παραμυθία έν ταύθα και όπου άλλου, είναι ψηφίσματα καθ' ύποβολήν.

Αντιθέτως δυνάμεθα νά είπωμεν ότι ή έλευσις του πολιτευτού κ. Άλεξ. Δ. Μελά, έκαιρείσθη λίαν ένθουσιωδώς έν Ηπειρώ.

Όφείλομεν έν τούτοις νά διαπιστώσωμεν ότι ή μόνη έπιτυχία ήν έσχεν ό κ. Μπότσαρης, καιά την τελευταίαν του περιόδειαν έν Ηπειρώ είναι ότι αὐτός μέν ή πολιτικός και όρθ' πολιτικός και έκούεται πολιτικός, και συμπάθειας πολιτικός έξακολουθεί νά έχη, έν τῷ περιτῷ κ. Σπ. Μ. Σίμου του νέου τουτού δηθεν πολιτικού άρχηγού του έν τῷ Νομῷ Ιωαννίνων βενιζελικού Κόμματος, δυστυχώς, ναι δυστυχώς, ού όεις λόγος γίνεται, έκτός της παρ' αὐτοῦ έφουρδεύσεως λουρητούρας.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

ΟΙ ΔΙΩΧΝΕΣ

(Γιά τους ξενοτεμένους
Ηπειρώτες)

Σάν περῶν τό Δεκαπενταύγουστο κι' έρθουν τά πρωτοβόχια σερφόνονται τά σάδια και τά πλάγια, οι λόγγοι και τά λιβάδια του χωριού με Διόχους.

Κι' είναι οι Διόχους μαγούσικα όμορφα και ταπεινά, άλλες κάσπερες, άλλες κατακίτρινες, άλλες τριανταφυλλίες. Κι' είναι οι Διόχους τά πρώτα και τά δεύτερά άπλά και άγία σκολιά, που δώριζε ό Χυρόππος στην ήλιοκαυλισμένη έξοχή και την καλοπιάνα. Κι' είναι οι Διόχους κρυφά και κρυφά των λόγων και άβέβαια σερφάει το κάμνον. Κι' έφ' ή έξοχή χαίρει μ' αὐτός, ή ψυχή μας παραπνίγεται. Τε; αγαπῶ τε; Διόχους σάν άδω, και, σάνά και ή λαμμένα λευλούδια, που είναι, άλλα μ' έγ γίζον κατάκαρδα, γιατί είναι σημείο θλίβερό για τους νέους τους ταξιδιώτες. Ή Διόχους, που πρωτοφουρνάει, είναι ή ή πρώτη έσπινική μαχαιριά, που μπήγει ή έσπινικήρα Δεστιάς, σάν φυλοκαρδία της φτωχής Πατρίδας μας.

Με τι θυμωρό χαμόγελο της πιάνουν σάν χέρια τους και σκολίζουν τό φάρμά τους τά παλληκάρια του χωριού! «Είπα οί Διόχους,» άιούς σάν χωριό, κι' είναι ή λόγος αὐτός τό θλίβερό μήνυμα της μητρικής μας Ήπειρας, που φωνάζει τους καζιόδες στην φαρμακική άγκυλιά της. Είπα οί Διόχους, άκοιός σάν χωριό, κι' είναι πικρός ή λόγος αὐτός. Και βλέπεις δλην την χάρα σιωπηλή και μαρμαμένη. Οι γυναίκες με τά μαγεμένα τους κραιπασμένα ό; τά μισοθακρυμένα μάτια τους, τά παιδιά συλλογισμένα δεν παίζουν, δεν χοροπηδούν καυῶ; πρώτα, κι' οι ταξιδιώτες με ψύτικο θάρος και ήλιο χαμόγελο έτοιμάζονται πάλι για τό μακρινά. Κρετάζουν χρειαζόμενα του σπιτιού τους, κάνουν τά τελευταία συγγενικά τραπέζια, και συντάζονται από Δεστιάς σάν Τετράδη κι' από Τετράδη σάν Παρασκευή, για νά κινήσουν τά μακρινά, να φύγουν σάν Ξίνα. Πόσο πικρός είναι αὐτός, οι μ' ορες, που άφίγουν τά παιδιά την καρδιά τους στην Πατρίδα και σάν, αγαπημένους τους και έγκαίνονται σάν γράφτα της Μοίρας τους. Είναι μέρες θανάτου και καί περισσέταρε. Γιατί καθῶ; λέγουν και τά παρρημένα χείλη της Πατρίδας μας!

Παρηγοριά έχει ό θάνατος και λησμο.

(μοσύνη ό Χάρος)

Ό ζωντανός ξεχωρισμός παρηγοριά

(δαν έχει)

Χωρίς ή μάνα τό παιδί και τό παιδί

(την μάνα)

Χωρίζονται τ' άντρώπινα τό πολυά

(γαστήρι)

Σάν τόπο, που χωρίζονται χωράρι

(δαν φουρνάει)

Κι' άν και φουρνάει κίτρινο, κι' αὐτός

(μαραγκισμένο
Τ' άδέρφια ό τ' ες χωρίζονται τά δέν-
(τρα ξεριζώνουν
και πάλι όνε' άνταμώνονται τά δέν-
(τρα φύλλα βγόνουν.

Κι' αρχίζουν τώρα νά φεύγουν σάν Ξίνα παιδιά πρωτοβόχια, παλληκάρια και νεοκαραϊοί! Άλλοι άντάρια κι' άλλοι ξεχωριστά, και λείπουν από ένας ένας όλοι οι καλοί χωριάνοι κι' άπομένουν μοναχῶς οι πικραμένες τους ελπίδες, ήρημο και κατ' μέγεθος τό χωριό, άδεια τά σκολιά της εκκλησίας, και τό γελαστό και χαρούμενο μεσοχώρι φαίνεται βρόβό και κρύο, με τον παντοτινό, Πλάτανο μοναχῶ, τον παλῶριον αὐτόν Πλάτανο, που τον ήλθουν τόσοι γιατί ή και μεγάλῶ ναι πάντα σάν τόπο, που γέννηθηκε, γιατί άναγνέει πάντοτε τό θρόνο τό νερό του. Άλλά κι' ό Πλάτανος αὐτός, που έβρει τάς χαρές και τάς λύπες μας, που γνώρισε τους πάππους και τους προσπάπους μας, ποιος έβρει τί έχει μέσα του; Άχ νά μπορούσε νά μάς άνοιξη την καρδιά του και νά μάς άμείληση!

Κι' άπομένουν σάν χωριό, σάν γυναίκα παιδιά συλλογισμένα και λίγοι θεοφρονοί μενοι γρόντοι, σκεπτικοί, που ήδον με τις παλιές γλυκόπικρες ένθυμύσεις τους και μ' ένα άνυπόμονον κρυφόν κατ' μὲν προσμένουν, σάν τον προφήτη Σαμουήλ, ν' άληθύνῃ ένα παλιό ιερὸ και παρρημένο χωριό όνειρο και κατόπι νά πούν, σάν έκαίνος τό νῦν άπολύσεις τον δούλόν σου Δίσποτα....

Και φεύγουν οι λαβέντες νά κερδήσουν σάν μακρινά, οι πλειότεροι όπου τους εί ή ή τυφή τους Μοίρα για νά φέρουν σάν φτωχό χωριό, που μαγεθήκαμε, και νά ήσουν με τους αγαπημένους τους, με τιμή και ύπόληψη, και καθόνται χρόνια πολλά σάν Ξίνα και τραπούν χίλια δύο βάρσνα και πάθια. Τί νά κάνουν; Είναι κι' ή άνάγκη. Τά στενοσπάρδα χωριά είναι δύσκολη ή ζωή. Καλότυχοι όσοι μπορούν νά κολοχήσουν τίμια. Σάν τότεν, που γέννηθηκαν με τό βίο τους, με έμπελοχώρατά τους, με τά κλαδρά τους με τά ζωντανά τους, με την τέχνη τους, με τά παράματά τους. Μοναχῶ νά σκεπτή κάποις τί κοστίζει ή στιγμή του ζωντανού ξεχωρισμού σάν ταξιδιώτες! Άλλά μόνον σ' αὐτούς; Τάχα είναι, που μένουν σάν χωριό και τους ξεχωρίζονται, δεν έχουν πλειότερα βάρσνα;

Και μ' όλ' αὐτά δεν άφίγεται εύκολά ή Πατρίδα για πάντα και δεν μπορεί νά ξεκάη κανένας απ' αὐτήν μ' όσα καλά και άν έζη σάν Ξίνα. Είναι άπ' τον Θ.ό εύχή ή κατάρα—δεν έζωε τί νά τό κά νά κά; ταμπή ή καρδιά γι' αὐτήν ή ήρωή και τιποτένια κι' άν είναι.

Βήκαν οι Διόχους στην διόχους Πατρίδα μας! «Όρα καλή σας, πουλιά της δόρικαι! Είναι κακός ό άγώνας της ζωής. Άν μπορούμε νά ήζωμε όπως θέλουμε, κι' όπως ή μπορούμε δεν θέλουμε. Όρα καλή σας, με τό καλό νά πάτε σάν Ξίνα και γλήγορα νά γυρίσετε με τό καλό σάν χωριό σας και σάν σπιτάκι σας, όπου άνέμεσα ό' όλους τους αγαπημένους σας, σ' αὐτήν την μικρή γονιά, που γέννηθήκατε και μεγαλώσατε, όα βρήτε την ή τύχη, που κινήγατε.

Δ. Μ. Σάββας

(1) Όταν έγραφε αὐτό τό άριστογράματάκι ό μεγάλος μας Ήπειρωτης Διδάσκαλος έγνωστας την άπελευθέρωση της Πατρίδας μας ή Ήπειρου στίναζε κάνα από τον στήθος του ροκίαν ζυγον,

‘ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ΛΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδομένη

'Εν Ἰωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἑτησία Συνδρομή

Ἑσπεριου Δρ. 75

Εὐαγγελίου Δρ. 75

Δουλ. 7

ΛΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΘΑΥΜΑΣΙΑ καὶ ἡ 3η διάλεξις τοῦ
καλὸν θερησκευτικῆς διδασκαλίας τοῦ
κ.Α. Κουσιδην, ἐν τῇ Κέντρῳ Εὐστορε-
τιᾷ κατὰ τὴν παρελεύσαν Κυρια-
κῇ. Τίς πλοῦτος γνώσεων, τί βαθύ-
της ἐντίληψαν ἐπιστημονικῶν καὶ
θερησκευτικῶν? Εὐγνωρίζαν τὸν
συγκρατικότημα κ. Κουσιδην, τὸν
τόσον μεγάλως τιμῶντα τὴν Ἠπει-
ρον καὶ ἰδιαιτάτα τὸ κλεινὸν Ζαγό-
ρι, ὡς ἀριτερον μηχανικόν, ἄλλα τὸν
ἠγοοῦμεν ἀπὸ τῆς θερησκευτικῆς ἐπι-
στημολογικῆς ἀπόψεως. Τὴν ἀποκάλυ-
ψιν τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὸν θερη-
σκευτικὸν Σύλλογον «**ΑΓΙΟΝ**
ΚΟΣΜΕΝ,» ὅστις διεσυνόμενος
ὑπὸ τοῦ φιλοχριστοτάτου Συμβουλι-
οῦ τοῦ ἐπιδίδωκει τὴν τὴν ὡσὶν τοῦ
ἐκ ἐσώατον καταπερόντος δυστυ-
χῶς θ. ηρησκευτικοῦ ἀσθθήματος περὶ
τῇ ἡμετέρῃ Κοινῶν, ἥ τις διακρί-
νει τὴν ἀρμῖα ἄλλη ἐλληνικὴ πόλις,
διὰ τὰ θερησκευτικὰ τῆς ἀσθθήματα

Ο ἀξιότιμος τέως Δήμαρχος Ἰώαν-
νιτῶν κ. Βασίλ. Πυρρινέλλας, παρα-
τὰς διαμαρτυρίας του, διότι τοῦ ἐ-
φευγώμενου τὰς «δύο παγίδας»
τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γεμβροῦ του, ἄλλο
τὸ ἀνακτορικοῦ γεωμμετρεῖται κ.
Στεφ. Στεφάνου, ἀφ' οὗ πλεόν τὰς
ἐπιφυλάξεις καὶ εἰσὶν ἄλλοι πλαστοίως
εἰς τὸν βενιζελικὸν λιμένα.

Ἀλλὰ, Βασιλά, ἡ μοι, ὑπάρχουν
καὶ ναύαγια ἐπὶς λιμένας! Ἐν
τὸν τοῦ σου!

ΕΠΙΤΗΔΕΣ γίνεται; Τυχάρως συμ-
βαίνει; Δεν ξέρουμε τί να ποῦμε; Κ
ἀφορὰ, πῶς γίνεται κάποιος ὁλο-
κληρῶς σημαντικὸς χριστιανικὸς γά-
μος ἐν Φιλιάταις γὰ λαμβανῆν κα-
ρὸς εἰς τὴν ἱεροτελεστείαν καὶ ὁ σφο-
δρωτάτος Μουφτῆς Φιλιάτων;
Κί· εἰς ἀνάπτυξιν, Μουφτῆ ἐφεί-
κει· Καὶ ἐν βάφτησιν να σὲ ἴδωμεν γὰ ὁ
πρὸ Θεός;

ΠΕΡΙΕΜΕΝΑ ΜΕΝ πρὸς τοὺς ἑσπερίαν
 φιλοπατρίαν καὶ οὐχὶ διαμαρτυρίαν
 ἀπὸ τοῦ καθ' ἡγήγετον Κοσμον τῶν
 Ἰωννίνων, εἰς τὴν παροῦσαν περὶ
 στασι, δις καλῶς ἢ κακῶς διετάχθη
 ἢ κατὰ τὸ οὐ περιεκοπή τῶν ρισυῶν
 τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων! Ἐπερ
 πεν οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ τὰ ὁσούν
 τὸ παράδειγμα τῆς μικρᾶς αὐτῆς θυ
 σίας εἰς ἐποχὴν κατ' ἣν ἐνέσκηψε
 καὶ παρ' ἡμῖν ἡ δευτὴ αὐτῆς αἰκον
 μικτῆς κρείας, δεδομένου δι τὴ περι
 κοπῇ αὐτῇ ἀν πρόκειται να διακρί
 σι χροῖα. Δις δὲ τὰ εὐχρηστὰ κα
 Κράτη κ. κ. Καθηγητῶν ἐγαντο
 περικοπῇ δημοσίου ὑπαλλήλων μ
 θυῶν καὶ οὐδεμία διαμαρτυρία ἦκο
 η:

"ΣΥΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ" ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

*Εν Τριφυλίᾳ, τῇ 8 8)βολίου 1931

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἡ μαθητιῶσα νεολαία τῆς κώρης μας, μεταβὰς τὴν συνήθη πρὸ ἐντὸς ὧραν εἰς τὸ Σχολεῖον μας, εὐχάσθη πρὸ εὐαρέστου ἐκπλήξεως. Τὰ καὶ δάξια ἡσθάνθησαν χαρὰν ἀνέλεον πρὸς τὴν τῶν τῶν ἱερὰν ἱστορίαν, ὅτι ὁ δόγμων αὐτῶν εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας Μωϋσῆος, πληξὰς τὸν βράχον ἐπρομήθευσεν εἰς αὐτοὺς ὅπως ἀλλόμενον καὶ πόσιμον. Καὶ ἡ μαθητιῶσα μας νεολαία εὖρε διὰ πρώτην φοράν ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ τῆς Σχολῆς τῆς ἀφύπνου, διασπῆς καὶ πόσιμον ὅπου, ἐκχεόμενον παρὰ κρουνοῦ, ὁ περὶ τὴν προτερσίαν, ἀποπειρατὸν θειστῶν τῶν σχετικῶν ἐργασίων, δὶω χρεῖν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν σωλήνων παρὰ τῆς πηγῆς «Ρήγας». Καὶ ἐκτελέσει ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὸ θαυμαστὸν ὅτι ὁ θεὸς ἡσθάνθη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἡ θαυματουργὸς ἐργασία τοῦ Μωϋσέως, δὶω δὲ, παρὰ τῇ ἐκτέλεσιν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν οὐρανὸν ὡς ὅτι ὁ θεὸς κατεργάσθη τὸ θαυματουργὸν Δολλάρην διὰ τοῦ ἐκτελέσει Δολλάρην τῶν ἐν ταῖς «Ἡνωμέναις Πολιτείαις βιοπαλαιστῶν Τσαμανιωτῶν, ἰδρὺν περὶ ὁλίγων ἐτῶν περικαλλὲς οἶκος τοῦ Μουσίου, ἐπὶ τῇ ἐν Γουόσινγκτον παλαιότερα «Ἀδελφότητος ὁ «Ἄγιος Γεώργιος». Διὰ τοῦ ἐκτελέσει Δολλάρην τῆς νεώτερης «Ἀδελφότητος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συνερχομένων μας ἡ «Κοιμητὶς τῆς Θεοτόκου» περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τὸ περιτεχισμὸς τοῦ Σχολεῖου τοῦτον καὶ ἡδὴ ἀποχρεῖται τὸν περὶ τὸν πρόκειται πόσιμον ὅπου. Καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ καροῦ ἐκτελέσει, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάντοτε καὶ ἀχάριστοι, μὴ ὅλας τὰς διὰ τοῦ Ἰεχωβά εὐεργεσίας πρὸς αὐτοὺς τοῦ Μωϋσέως, δὶω ἐπὶ τὴν νῦν νῦν κατ' αὐτοῦ εἰς πᾶσαν παρουσιάζομένην ἀντίθεσιν περιτεχισμῶν, ἀπομονοῦντες ἐκτελέσει τὸ πλῆθος τῶν εὐεργεσιῶν του. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἀπομονοῦμεν ποτε τὰς εὐεργεσίας τῶν «Ἀμερικανῶν» μας καὶ ἡ Κοιμητὶς τοῦ Ἰεχωβά διακονοῦν τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐννῶμα να ἀποδιδῶνται, ἀποτιχοῦσα εἰς θεοὺς καὶ τὴν ἀντιπαραφῶν πλάκα, κινεῖται πρὸς τὴν νεώτερη γενεὰ τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν ἐκτελέσει τῶν ἐκτελέσει κατεργασίαν καὶ προορῶν των καὶ προτρέποντας εἰς μίμῃν καὶ ἐκτελέσει ἀπομονοῦν ἀναποχρεῖται.

Καὶ τὴν διάρκειαν ὧ· θογασιὺν
πρὸς διοχέτευσιν εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ
ὕδατος· τοῦτο, ὅρα νῆθῃαι πρὸς
οὐκ μὴν ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ κατορ-
θώτου τοῦ ἀγχειρήματος, λόγῳ τῶν
ἐδαφικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἄλλων θυ-
σκολιῶν, ὅι ποταὶ ἔφεραν εἰς τὴν
μυήμην μας τὴν πείσοτον ἀπιστίαν
αὐτοῦ ὑδραγωγείου Πρεβέζης, δι-
ὅ ἐδαπαρήθησαν ἐκτονημύρια δρα-
μῶν, χωρὶς οἱ Πρεβεζαῖται νὰ ἰδῶσι
ῥέον ὕδωρ καὶ νὰ ὁρῶσιν αὐτοὺς
διωαλέους λάρυγγας τῶ· Εὐτυχῶς
ὁμως ἰδοὺ πλήρης ἀπιστηνία ἐπείσθη-
ψε τὸ ἔργον. Καὶ εἴτε οἱ ἀναλφάβη-
τοι τῆς ἐκτίσεσιν τοῦ ὁμοῦ τοῦ μας
Ἰατρικοῦ Σταύρου καὶ Εὐδῶ. Μ.
Μίτσης ἀπεδαχθῇσαν, καὶ περὶ οὗ-
τω ἔργῳ, ὅς ντες περισσοτέρως
ὑπερβλητικῶς ἐνώς ἢ οἱ μηχανολογί-
μονες ἀπιστημονες τοῦ ὕδρ. γαργεῖον
τῆς Πρεβέζης, οἱ κατασκευάσαντες

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΟΝΑΙ 14 Οικωδρίου.—Τὸν ὑπευθύνον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπεσκέψθησαν σήμερον (χθές) διάφοροι καπνέμποροι Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ παρακλίτησαν ὅπως παρέμβῃ παρὰ τῆς Τροικέζης ὅτινες εἶχον χρηγήσει εἰς τούτους δάνεια εἰς λίρας καὶ μὴ μετατρέψαι τὰς ἀπολαύων εἰς Φιορίνιας.

Ο Υπουργός ἀκολούθως συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. Διο-
συνούλου, τὸν ὁποῖον καὶ παρεκάλεσεν ὥπως διαβί-
πρὸς τοὺς συναδέλφους τοῦ τὴν προάκλησις ταύτης κα-
πνευμπόπων καὶ ὥσπερ ἡ δυνάτων τὴν ἀπάντησιν μέχρι τῆς
ἐκπέρας τῆς σήμερον (χθές).

— Η Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας, δι' ὑπομνήματό, τῆς, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Κομμάτων, ἀναφέρει ὅτι διὰ τῆς μελετωμένης περικοπῆς τῶν ἀποδοχῶν θά θιγῇ κατ' ἐξοχὴν ἡ τάξις τῶν διδασκάλων ἢ οἱποῖα κατέχει τὴν κατωτάτην βρομίδα τῆς υπαλληλικῆς κλίμακος, διότι οὐδὲν ἐπέδομα λαμβάνει αὐτὴ.

τοῦτο κατὰ τρόπον ὥστε οἱ κρουνοὶ
τοῦ γὰ μένουσιν πάντοτε ξηροί!

Ἡ ἐπιτελευθεύσα διοικήσεως τοῦ
πολίμου τούτου ὕδατος εἰς τὴν Σχο-
λὴν μας, ἐκτός τῆς χρησιμότητος αὐ-
τοῦ· φοιτῶντας εἰς αὐτήν, οἷον πε-
ρὶ ηὐρομένους ἢ ἀγκάζοντο νὰ πι-
ναι πολλάκις ὄχι ἀπολύτως καθα-
ρὸν τοιοῦτον ἐκ τοῦ παραρρέοντος
ποταμίου, εὐημερήσας καὶ τοὺς περὶ
οἰκούς, μὴ ὄντας ἑλέον ἢ λαχασμέ-
νους νὰ πορεύωνται μακρὴν ὁδὸν
πρὸς ἀνέλιαν καὶ μεταφορὰν ὕδα-
τος διὰ τὰς οἰκίας τῶν ἀνέγκας.

ἔτι λοιπόν ὁ μισθὸς τῶν κατὰ
βίαν τὴν σχετικὴν δαπάνην, ἢ
ἢ ἐπατεύχθη τὸ πολλαπλαῦν τοῦτα
εὐσυνεικὸν ἀποτελέσσω;

N. Nētoos

Πρός τὴν Διεύθυνσιν τῆς
« Ἐλευθερίας »

Εἰς Ἰωάννην
Παρακαλοῦμεν δικῶς δημοσίῳσθαι
το εἰς ἐφημερίδα σας, διὰ ἣ στήλη
τοῦ Σχολείου Καυδίου, ἀνέ-
στειν εἰς μέλος τῆς Διδακτηριακῆς
Ἐπιτροπῆς, ὡς αὐτὸ ἐγχοῦσαν, ἀλλ'
εἰς ὅσον ἐσχίστην καὶ καὶ ὡς δια-
γνώσκου.

Τσαμονά τη 9 'Οκτωβρίου 1931
Διδ. τήν Ξελακτηροιακήν
'Εκπαιδ. Κουβ. Ξαρχ.ς
Δημ. Στελλάκης

KOZMIKH KINHETS

—Τὴν δὲ παρὰ τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολήν αὐτὴν ὁ
πρεσβύτερος τῆς Βασιλικῆς οἱ καίριας τε
καὶ διδακτικῆς ἰσχύος τοῦ ἐν Φιλίπποις
ἀποστόλου κ. Πλάτη, Κλήτου δὲ Τρι-
φυτίου καὶ τῆς κοινοῦμένης Αἰτίας Μο-
ναχὸς Πάτερ, Συμεὼν τοῦ ἐν Μονοδὸ-
νι τοῦ Ζαγορίου κ. Πλάτη, ἱερέως
τοῦ ἐν νηπιονικῷ στεφάνου ἐκ-
τέλεσεν ὁ ἐν Φιλίπποις μεγαλειόμορος
κ. Σπυρίδης Κοκορήνης μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου
Κυρίου τ. ἐν τῶν καλῶν ἐσπε-
ρῶν τῶν Φιλίππων, καὶ τῆς κοινοῦμένης
ἀποστολῆς τῶν ἐκείνων. Παρὰ τὴν
αὐτὴν καλῶν ἔλκεν, οἱ τοιαῦτα ἔ-
στιν, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ὁ ἱερεὺς τῆς
κ. Κωνσταντίνου Καρασάβιου, βουλευτῆς
Ἰωαννίνων μετὰ τῆς ἀξιοτίμου
Κυρίας τοῦ, ἡ κα. Στέα, ἐπίσης ἱερέως
τῆς νήσου μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς, ὁ
κα. Στέα, καὶ τοῦ τοῦ Νουμῶ. Ἰωαννίνων
καὶ τοῦ ἀποστόλου διανέμει τινες ἐν Ἀ-
ργυρί, ὁ κ. Μπαλάνης, ὁ ἀπαιτῶν τῆς
ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Κερκερῶ. Ὑπὸ
στίματι τῆς, Ἐδωνῆς. Τὰ πᾶσι, ὁ
Σπυρίδης Λαυρεντῆς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου
κα. Ἀδελφῆς, ἀποστολῆς τῆς, ὁ
τοῦ τῆς, βουλευτοῦ Ἰωαννίνων καὶ
ἱερέως τοῦ ἀπαιτῶν τοῦ τῆς, ὁ
κ. Χρηστοβασιλῆς, ὁ ἐπαρχος Φιλίππων

Τούτο· ἡ ἀνασῆκος, ὁ Μοιφῆ· Φοι-
τῶν Μερὲς· Ἐφάντης Ζεμιρᾶ, ὁ
Τσαμινιᾶ ἀρχιεπίσκοπος καὶ Δαγδὲ καὶ
σχοιλλοί.

Μετὰ τὴν στέψ./ ἄρχικλοῦσας καὶ
ὄψαντες δειττον, εἰς δὲ παρακάθησαν
αὐτὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ οἱ βουλευταί.
ἀνέγνωσαν κ. κ. Δημ. Τ. Νότη Μπακογιάννης
ἐκείνος Ὑπουργὸς τῶν Ναυτιλῶν, καὶ τὸν
καλοῦσας, καὶ ὁ γε, συνεισάγει τὸν
κ. κ. Ἀδά Τραχήλην. Μετὰ δὲ
πικρὸν, βαρὺν καὶ διάφορον χορὸν τῶν
καὶ καὶ Κερκυρᾶ καὶ τῇ συνοδείᾳ
ψῶδες ξερόν κ. κ. Μουσικῆς καὶ
γυμναστικῆς ἀφ' ὧν. Ἡ τελευτῶν
Κερκυρᾶ καὶ τῶν κ. κ.

Νὰ ζήσουν οἱ ἐκλεκτοὶ ναόνιμοι,
προκόψουν καὶ νὰ εὐφρανθῶν.

— "Αντιγράψαν πρό ἑβδομάδας
πλέον διὰ Θεσσαλονίκης) ἡ. Κα Μαρτ.
'Αθ. Γκραντίσα δε 'Αγαθοβίτη, καὶ
Καυρίντων κοινωθέντες κ. Θεοφ. τοῦ
σκηφιν τῶν υἱῶν καὶ ἀδελφῶν τῶν
σσι Γ. Γυνέσκου ἐπισκόπου τοῦ Πόν-
του, σιγῆν κατέτε νύμφη, τῶν Καρ. Μαρ-
τ. Γκραντίσε,

அரசாங்கம்

—Μετ' ἐπιχαριστήσεως ἀναγγέλλομαι
τοῖς ἐν Μαρτυρίῳ διδασκασμένοις
ἀγαθόφρονες τοῦ κελεύουσι διδασκᾶν
καὶ Παιδείᾳ καὶ Παιδείᾳ καὶ Παιδείᾳ
τοῖον μετὰ τῇ νηπιαγωγῇ διδασκᾶν
σὺν Αἰδῶς Αἰκατερίνης Γ. Ίακου
αὐτῇ τῇ θρησκευτικῇ τοῦ δημοῦ τοῦ
Παιδείου τοῦ Σχολείου τῶν Τριῶν
Πρώτων Δημοδιδασκᾶν καὶ Γ. Ίακου
στούντων Δημοδιδασκᾶν καὶ Γ. Ίακου
Ἡς τὸ καὶ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἀποφασί-
σας θεσμοθέτας τὴν αὐτὴν καὶ κατὰ
συμβατικὴν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ κατὰ
καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν
καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν

—6—

ὁ δὲ Ἰωάννης ἤκουσεν ὁμοῦ καὶ
 τοὺς Γρομμάτας· τῆς Εἰσαγγελίας
 ἀπεβίωσε τὸ παρελθόν Σίβηρος
 δευτέραις τὴν ἀπαρίσιν· Ἀντώνιος
 Ἰεζουλάς, μέγας πρὸς ἔθρονον
 Γρομμάτας τῆς Εἰσαγγελίας
 γὰρ ἀφῆκε· κηλητὴν δυνατισταίον
 ἀντιπρὸς βασιλέα. Τὴν κηλητὴν
 ἡγελοῦσαν πάντας εἰδικαστικοὺς
 ἡλθοι.

† **Εὐχαριστία** Ἐκ τοῦ ποδοῦ
τοῦ ἐκείνου τρία τοῦ Ἀγαθού
βασιλεῖος Πατριάρχου ἡμεῶν
— **Απερίωτον** ἐν Ἀθήναις ἐκ
λευκῆς ἡλ. ἡ α. σ. σ. σ. σ. σ. σ. σ.
τρία τοῦ ἡγουμένου Ἐκ τοῦ
καθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου
σας ἀγαπᾷ μετὰ εἰς τὴν
ἐν ἡμεῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ
ἐκ τοῦ ἡγουμένου μετὰ τῆς.

Ὁ Ιατρός κ. Γ. Σουδάς
Χειρουργὸς Γυναικολόγος δι-
τάει κατ' ἐκτίμησιν ἐν τῇ κλινικῇ
αὐτοῦ τοῦ ὁδοῦ Καλλιάνη 3.